DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel VIII. ZATURDAG den 11den MAART, 1820. N. 11.

Gedrukt en Zaterdag's morgens uitgegeven by WILLIAM LEE, *Drukker van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*

Uit de Orinoco Courier.

J. Ricuarte, opperhoofd eener bende guerrillas, heeft aan den president, het volgende ingezonden: dat hy sedert de verovering van Nieuw-Grenada door Morillo in 1816, niet opgehouden heeft, de Spanjaarden te beoorlogen; dat hy dikwyls genoodzaakt geweest is, met zyne bende in de woeste en duisterste bosschen eene wykplaats te zoeken, verblyvende onder de wilde dieren, honger, naaktheid en ellende verdurende, dat zoo dra hy de blyde tyding van den slag van Boyaca vernomen had, hy een groote aantal zyner medeburgeren heeft byeen verzameld; met welke hy den 2den September te Guanarano op het grondgebied van Calota een aanval op den gouverneur der provintie Popajan gedaan heeft, doodende den gouverneur Don Pedro Dominguez, en vele anderen, makende een getal van tachtig krygsgevangenen.

De vermaarde Lucas Gonzales, die tot oneer van de menschheid, de provintie Socorro bestuurde, wordt door kolonel Casmillo vervolgd; al zyne aanhangers zyn reeds in zyne handen gevallen, slechts Gonzales en een onder officier worden nog nagezet.

De Spaansche gouverneur van Pamplona Don Jose Bausá, heeft zyne aanvertrouwe provintie met den zelfden spoed verlaten, als zyn chef de onderkoning Samano te Santa Fè gedaan heeft.

De bewoners der vallei Cauca, die in het eerste tydvak der onafhankelykheid, zoo vele diensten aan de republiek bewezen hadden, hebben insgelyks het juk moede zynde, hetzelve afgeschud, en reeds den 30sten Augustus waren er ruim 400 mannen by een, allen wel gewapend en gemonteerd, waarmede zy de omwenteling in deze streken bewerkt hebben, zelfs zyn zy in bezit der haven van Buenaventura, welke gewigtige plaats de gemeenschap opent met de stille zuid zee, en de onafhankelyke magt aldaar.

Verscheidene officieren der vorige Spaansche armee, hebben verzocht om in die der onafhankelykheid geplaatst te worden, hetwelk hen toegestaan is.

In de kerk van San Carlo, in Santa Fè is eene lykdienst gevierd geworden, voor de helden, die hun leven lieten in de bevryding van het vaderland, als mede voor de slagtoffers van deszelfs vryheid, onder het Spaansche bestuur, aldaar opgerigte tombe, met trofeën vercierd behelsde opschriften der namen dier braven, over welke door de provistoor van dit aartsbisdom eene lykrede uitgesproken werd.—Alle ampteuaren waren er tegenwoordig, en het uitgestrekt kerk gebouw kon de menigte niet bevatten, die zamengevloeid waren, om aan de schimmen dier dapperen hunne hulde toe te brengen.

Extracten uit het verhaal van Kol. Hippesley.

GENERAAL PIAR.

Terwyl ik te Angostura myn verblyf had, hoorde ik de particulariteiten, van deszelfs neming en vernam hetzelve genomen was door dien Independente generaal Piar, aan wiens pogingen generaal Bolivar de tegenwoordige bezitting van Guayana verschuldigd. Piar die een zwarte*, een inboorling van St. Domingo was, en was van daar overgekomen, om zich by de Patriotsche zaak te voegen, heeft het land en deszelfs hoofdstad veroverd, terwyl Bolivar een zwerver was, en zonder leger om te bevelen. "De positie van Old Guayana (de sleutel van de Orinoco,) waarvan Bermudez bezit had genomen, en de overgaaf van Nieuw Guayana of Angostura, aan Piar, voltooyden, het goed geluk aan deze zyde van het schiereiland. Echter, toen Bolivar aankwam, werd hem gezegd, dat Piar alleen aangedreven werd, voor het belang der zwarte inboorlingen, en derzelver onmiddelyke nakomeling en koleur, en dat hy wenschte om het grondgebied, voor die stam (Caste) alleen te behouden.—"Bolivar deed hem, de form van een krygsraad aan, waarvoor hy gevoerd werd, en veroordeeld gefusilleerd te worden; dit vonnis werd twee maanden voor onze aankomst uitgevoerd. De stoel waarop de ongelukkige generaal zat toen hy dood geschoten werd, is als een gedenkteeken algemeene bezichtiging gegeven. De beenderen zelfs van verscheidene der ongelukkige koningsgezinden, die in den stryd vielen, of van honger stierven, liggen onbegraven; niet alleen aan het eene eind der kathedraal, maar in de putten, aan het boven deel der stad by het fort, dewelke dezelve zeer walgend en ongezond maken, door de verrotte menschelyke ligchamen die indezelven, tydens de stad was belegerd, zyn geworpen.

* Piar was een kleurling, naagbyna blank, en te Caraçao geboren.

DE DAMES VAN ANGOSTURA

Zyn in het algemeen dragelyk fraai, hunne gestalte levendig, ligt en vry elegant; hunne kleeding is ryk, en zy hebben overvloed van fyne, waarmede zy als bedekt zyn; zy zyn weinigen uitgezonderd, zeer vrygevend met hare gunsten, en zoo op het rooken van segaren gezet, dat het gewone morgen compliment is, er een te overhandigen. Zoo er een bygevoegd compliment wordt bedoeld, zal de dame die zulks meent aantebieden, zulks doen, door het eindje in haar eigen mond te nemen en de segaar met die welke zy zelve nu rookt aantesteken. Een ander nog meer vriendelyke wyze, is zulks zelfs te presenteeren. Wanneer de dame U een segaar heeft gegeven, plaatst de hare in haar eigen mond, en nu door twee of drie maal goed blazen, de haren goed aangemaakt te hebben, nadert de heer en plaatst het eind van zyn segaar in het brandende end van de hare en zy blazen ieder tot dat ieder een segaar goed aangestoken heeft, waarna de partyen scheiden met een grimlach en buiging en nederzetten en hun gesprek vervolgen.

WYZE OM DE BILLEN TE VANGEN.

Eene beschryving van de wyze om de stieren tevangen, kan niet onbelangryk voor den lezer zyn. De talryke kudde zwart hoornvee, die wild in de binnenlanden omloopen, zyn zoo volkomen in den staat der natuur en zoo woest in hunne geaardheid, dat het gevaarlyk is dezelve ongewapend of te voet te naderen. De Zuid Amerikaan, die gebezigd wordt om dezelven te vangen, wordt geholpen door een medgezel, beiden te paard zittende, met een stuk touw, in de regter hand, dat een lopende strop aan het eene eind heeft, en het ander eind vastgemaakt aan een ring onder den knop van het zadel, of styf gehecht aan de knop van den staart des paards; dus voorzien, ryd de vervolger naar de kudde vee, en het dier dat hy meent te vangen, uitgezocht hebbende, werpt hy de strik van het touw over deszelfs kop, en keert dan zyn paard in de rigting waar hy na toe wil gaan. De overmagtige sterkte van het paard, dwingt den bul, achter hem te loopen, doch, zoo de man hem gebrekkelyk, of te onhandelbaar, zoo ryd hy stappende naar de naaste boom en eens of tweemaal om den boom ryden, trekt hy het onwillige en woeste beest vlak tegen denzelven, zyn helper komt dan, en terwyl de andere door een draai of twee meer den kop des buls tegen den voet des booms dwingt, steekt de tweede een stuk hard hout door deszelfs neuskraak been, aan het einde waarvan hy een kleiner stuk touw hecht, en daar hy dwingbalk maakt waar zulks een driehoek vormt, door de twee einden te zamen te houden, tevens het koord van den stam der booms afdoende, gaat hy met zyn paard waar hy wil gaan. Het beest wordt gemakkelyk achteraan gesleept, door pynen gevolterd, en byna in een staat van dolheid, en zoo het gebeurt, het geen zeer dikwyls geschied, dezelve op het paard aanloopt, maakt de ryder een plotzeling wending en met een ruk haalt hy het op zyde.—Het volgt vervolgens, gekweld van pyn, en woedend ieder aanvallen, het zy mensch of hond die voorby gaat binnen het bereik van het touw.

Z. M. korvet Dolfyn voor de terugryze naa de Nederlanden moetenden geprovianndeerd wordende, nodigd den ondergetekenden alle welke in voornoemde leverantie geheel of gedeeltelyk zouden willen voorzien, hiervan opgaave met de pryze te willen doen voor of euiterlyk op den 22sten dezer lopende maand, met aanwyzinge waar de monsters of de goederen te zien zyn; zynde benodigd

5616 lb. Hard Brood.
4940 lb. Gort of Ryst.
1339 Flessen Genever.
2062 lb. Gerookt Spek—gezoute ⅓de meer.
1469 lb. Kaas.
1437 lb. Groene Erwten.
2200 lb. Graauwe Erwten of Jamaikasche Boonen.
1450 lb. With Erwten.
722 lb. Booter.
463 lb. Zout.—14 lb. Peper.
847 Flessen Azyn.

De opgaven worden geaddresseerd aan den Heer Victuallie Meester J. W. Worsdel.

Aan boord Z. M. korvet Dolfyn in de haven te Curaçao den 10den Maart 1820.

Den Ridder en Kapt. Leut. ter Zee,
J. F. C. WARDENBURG,

NB.—Er zullen Vaate voor de Drooge Goederen door den voornoemden Victualie Meester geleverd worden.

Gouvts: Secretarie Curaçao den 10den Maart.

HET wordt hierby bekend gemaakt, dat er een Brieven Zak ter Gouvernements Secretarie zal worden opgemaakt, om verzonden te worden, met het Nederlandsche brik schip Aimelo, kapitein R. Smith, en dat dezelve op Zaturdag den 18den dezer des morgens ten 7 uren presies zal gesloten worden.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Den 10den Maart.

PUBLIEKE VERKOPING.

DE ondergeteekende Magazyn Meester, als daar toe geauthoriteerd zynde, zal voor reekening van 's Lands Magazynen, by publieke opveiling doen verkopen, op aanstaande Woensdag den 15den dezer, des morgens om 10 uren binnen het Fort Amsterdam,

Eenige Vaten Hollandsch Tarwe Meel—Een party leedige Genever Kelders, met Vlessen, en een party ledige Vaten. Als mede eenige Masten, Rond Houten, Zeilen, Touw-werk, Scheepspomp, ditto Kombuis, &c. &c.

G. C. MULLER.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—MAART.

4. golet Anna, Bolwig, Puerto Cabello
—— Dorothea, Debrot, St. Thomas
6. —— Anna Maria, van Uytrecht, ditto
—— Pandora, Wagenaar, ditto
9. —— Johanna, Juan Rimon, Jamaika

UITGEKLAARD—MAART.

4. golet L'Etinielle, Handarrague, La Guayra
8. —— Grand Paquet, Montero, Maracaybo
—— Anna, Bolwig, Puerto Cabello

Zyner Majesteits brik Merkuur, kapt. Pool, arriveerde alhier gisteren avond van Aruba, laatst van de Spaansche Kust.

Een blanke, genaamd Pierre Jean van den Bergh, een Brabander van geboorte, schuldig bevonden van een zware wond in de borst eener vrouw van de kleur, den 28sten December ll. toegebragt te hebben, is des Donderdags morgens openbaar voor het Gouvernements Huis gegeesseld en gebrandmerkt, en tot dwangarbeid voor het overige van zyn leven veroordeeld in de publieke werken van het eiland Bonaire.

Een brief uit Holland, gedateerd den 24sten December ll, behelst, dat de winter daar buitengewoon streng was, strenger dan men in 10 jaren had bygewoond. De meeste schepen waren in de havens ingevrozen. De Eendragt, van deze haven, was toen noch niet gearriveerd.

Het gouvernement van St. Thomas en St. John, werd weer op zyne Ed: vanSchoIten edelman van deBedKamer zynerDeensche Majesteit gedevolveerd, uit hoofde van de ongesteldheid van den kamerheer van Holten.

Byzondere brieven van St. Thomas behelzen de aankomst uit Engeland van een Britsche oorlogs brik, berigt brengende, dat eene societeit in Groot Brittanje is opgerigt, met een fonds van drie millioen sterling, zynde hetzelve ter beschikking der Independenten in Venezuela, en dien ten gevolge, zullen alle wisselbrieven, door Bolivar getrokken, dadelyk in St. Thomas betaald worden, en een aantal anderen, opgezonden worden tot derzelver acceptatie. De openbare geestgesteldheid schynt zeer in St. Thomas opgewekt te zyn, en er bestaat eene groote verbazing, waarom de Patriotten, geenzins den voorgenomen slag aan de Koningsgezinden hebben toegebragt.

Het volgende is eene lyst der vaartuigen, die de expeditie uitmaken die op het punt staat van Margarita tegen de Spaansche kust te zeilen:—

Brik Generaal Urdaneta, 14 stukken.
„ Congress, 14 „
„ Orinoco, 12 „
„ Brion, 14 „
Hermaphrodite brik Josephine.
Bogota.
La Popa.
Schoener Spartane.
Brion.
Granadian.
Favorite.
Condinamarca.
Bellona.

Eene feloek van 4 stukken, en eenige transport vaartuigen.

Extract uit eenen brief van St. Thomas, in dato 1sten Maart 1820.

"Gyzyt reeds bekend met het nieuws hier van Porto Rico gekomen, wegens de verschrikkelyke revolutie, die den 6den January in Spanje uitgebroken is, ondersteund door de militie, die volgens order van den koning genoodzaakt was, onder de wapenen te komen, en van de revolutionairen ten getale van 30,000 man, die luid om de Constitutie hebben geroepen, en naar Madrid marscheeren.

"Opgevolgde arrivementen van Barcelona in Spanje, Gibralter en van een Amerikaansch schip, dat Cadix na de uitbarsting verliet, bevestigen de bovenstaande berigten ten volle.—Dus heeft de revolutie het met de expeditie gedaan gemaakt, dewelke de onmiddelyke oorzaak van dezelve is geweest, daar er geen enkel man werd gevonden, die geneigd was zich in te schepen.

"Den 24sten February arriveerde eene polacco, in 35 dagen van Alicante, laatst van Madeira te Porto Rico, en was zoodra niet ten anker gekomen, of de kommandant der plaats ging aan boord, en verbood op doodstraf de geringste mededeeling omtrent staatkundige zaken, eene stilzwygende bevestiging van den neteligen toestand van Spanje."

ST. KITT'S.

Den 1sten Feb.—Een instantie hof der vice admiraliteit is Zaturdag ll. gehouden voor den weledelen heer benoemden (gesurrogeerden) regter, met oogmerk om de waardy aantehooren van een request ten behoeve van de officieren en scheepsvolk van Banda Oriental republiekeinsche kaper La Irresistable (gecommandeerd door John D. Daniels), dewelke eene aanspraak maken, als de nemers van de Spaansche brik Manuel, in deze haven voorleden jaar in February opgezonden, door het schip Monarch, kapitein Heath, op de twee derden deelen van het bedrag der gezegde brik en lading, zynde het overige derde voor de Monarch, voor binnen brengen toegestaan. Onze lezers zullen zich de omstandigheden waarby de Manuel werd ingezonden herinneren; dezelve werd by Lisschon genomen, door la Irressistable, en een prysmeester werd aan boord gezet, met order naar Margarita te zeilen, doch hy werd vermoord, en de Monarch haar in nood ontmoet hebbende, daar er niemand aan boord was, instaat om het vaartuig te bestieren, nam haar in bewaren en zond haar in deze haven op. De Soliciteur Generaal werd gehoord voor de zyde van de eisschers, en de procureur generaal, en de heeren Long & Skilling voor de andere zyde. Zyne edelheid de regter beval, dat er verzekering zoude gegeven worden, door den agent, die het vaartuig en lading had verkocht, voor de geeischte twee derde deelen, tot dat het geschil over de wettigheid der neming in Engeland zal worden beslist.

De Banda vlag is die der vaartuigen die van Artigas commissie hebben.

DE BEENDEREN VAN THOMAS PAINE

Aan den Uitgever der London Courier.

MYN HEER—Ik zend U hiernevens een extract van eenen brief, dien ik laatst van eenen zeer achtingswaardigen heer, in New York ontving, gedateerd 20sten November; daar de inhoud een lagen bedrieger aanwyst en ontdekt, verzoek ik U de zelve een plaats in de Courier te verleenen.

Uw bestendige lezer, T. JOHNSON.

Na een berigt gegeven te hebben van den ongelukkigen toestand des handels in New-York, voegt hy er by—"Doch wy zyn dankbaar, dat dit land van dien pest der maatschappy, Cobbett, die naar Engeland gezeild is, gezuiverd is; want, ofschoon hy niet in aanzien was, en met de meeste verachting in dit land werd behandeld, en zyne bekendmakingen in zyn papier geen invloed hadden, en ongelezen, en ongezien bleven, wist hy echter onbekend de democratische papieren, met allerlei vuile aantygingen tegen het Britsche gouvernement en natie te vervullen, en had de uitwerking, dat hy de animositeit en haat verlevendigde, die tusschen de beide natien plaats gehad had en, die hy nu zag verminderen, en hy deed alzoo eene beleediging aan beiden, waarvoor hy behoorde verantwoordelyk te zyn; echter, hy is weg gegaan, en in behoeftigen toestand. Wat hy in Engeland wil doen, weet ik niet, doch uit het geen ik hoor, wil hy ondernemen, door de grootste bedriegery, die immer heeft plaats gehad, zich aangenaam by de ongodsdienstige en godslasterlyke party van uwe natie te maken door met zich de beenderen van den schandelyken Thomas Paine te nemen, wiens ligchaam zoo gy gehoord hebt, door de kerken van allerley gezindheden in deze stad, geweigerd is, in eene van derzelver kerkhoven begraven te worden, en dat eindelyk bygezet is in het veld, geschikt tot begraven van perzonen die openbaar door den beul geexecuteerd zyn, en van andere slechte lieden.

"Toen ik van het voorgenomene plan om de beenderen van Thomas Paine naar Engeland te voeren, hoorde, nam ik voor, de zaak te onderzoeken, met oogmerk om het bedrog en valschheid te ontdekken, indien er eenig bestond; en ik heb nu de voldoenig U den uitslag van dit onderzoek optegeven, als volgt in de eigene woorden en taal der arme ongeletterde negers, die de beenderen verschaften, welke hy mede nam. Ik bedoel alleen, dat zulks den bedrieger in dezelfs eigene kleuren mag afmalen, en het behoorlyk gewigt by alle eerlyke lieden in Engeland moge hebben.—Ik ontdekte, dat de perzoon, die den kwaaddoener geexecuteerd en begraven had, een zekere Quacho was, een vrye neger, dus zond ik om hem, en toen hy by my kwam, vroeg ik hem, of hy de beenderen van Thomas Paine had opgegraven, en aan iemand gegeven,—"Neen massa; (meester) my vertel U al wat daar van is. Eenigen tyd geleden, kwam er een man by my en zeide Quacho, er is iemand om U te zien; gy gaat met my. Zoo ik ging voort met hem: Hy bragt my by een man genaamd Cobbi. Zoo Cobbi zegt tot my, Quacho my verhaald of gy begraven hebt Tome Paine? my zeide, ik herinner my niet Thema Paine.—Hy zeide, een man die eenigen tyd geleden gestorven is, die niet in een kerkhof mogt begraven worden, en gy begroeft hem. My zeide, ja massa, my herinner een man genaamd Tom, die altoos drinkt, drinkt, altoos drinkt, die niet mogt begraven worden in kerkhof, om dat hy geen geloof in God had. Hy zei, Quacho, ik moet zyn beenderen hebben; ik geef U vyf dollars zoo gy my de beenderen geeft. My zeide, Neen massa, zyn beenderen allen verrot, toen my hem begroef, en hy stinkt, stinkt zoo; och! God, hoe hy stinkt! Hy vraagt my of ik wist de plaats waar hy begraven is? my zeide, ja, massa, my weet beny goed het gat my hem in stak, om dat my Cuffee ingroef, die dienzelfden dag gehangen is, voor een man massa, (a he massa) te vermoorden, en zyn huis te verbranden; en toen my vertelde aan hem, hoe wy deeden, en hoe wy hem begroeven; en my zeide, my en Sambo gaan in de nacht in dezelfde kar. Cuffee is gehangen, nemen Cuffee op, werpen hem in een kar, en dan wy gaan en nemen Tom, en vooren beiden weg, en ik en Sambo graven een diep, diep gat, en zoo wy gooyen eerst Tom er in, dan gooyen grond over Tom, om hem van Cuffee te scheiden, zoo dat hy hem niet zoo ruiken; en dan gooyen Cuffee op hem. De heer Cobbi toen zei, Quacho, zoo gy niet Tomas beenderen kunt geven, kunt gy Cuffee's beenderen geven. My zei, ja massa; doch wat doet gy met arme Cuffee's beenderen? Hy zei, my geven een grooter begrafenis, doen hem groote eer. My zei, beny goed; wat gy geeft voor Cuffee's beenderen? hy zei, vyf dollars; en ik groef Cuffee's beenderen, en gaf hem. Hy ontmoette Sambo, en my, zei Sambo, wat denkt gy? en Sambo zei my, my niet weet en my zei Sambo, my gekregen vyf dollars voor arme Cuffee's beenderen: en my vertelde Sambo alles daaromtrent, en Sambo lachte en zeide, Wat arme gekken zyn blanken mannen!"

Joodsche tax.—De volgende belagchelyke omstandigheid welke te Mentz in 1802 plaats had, leidde tot de afschaffing der Joodsche Tax in Duitschland: Eenige Joden gingen naar de overkant van den Rhyn van Mentz, en werden gedwongen om den Joodsche Tax te betalen. Daar zy hun vertoog daarover aan den prefect Jean Bon St. Andre, maakten, deed hy weder vergelding, door alle de Christenen die van den anderen oever kwamen, te arresteeren, zeggende, "Uw gouvernement arresteert Fransche onderdanen, en doen hun een tax betalen, om dat zy niet in Jesus geloven; Nu ik arresteer, U, en zal U een tax doen betalen, om dat gy niet aan de wet van Moses gehecht zyt. Het Fransche gouvernement beschermt alle zyne onderdanen, het zy Christenen of Jooden of Mahomedanen. Ingevolge van dit voorval werd de Joodsche Tax in ieder deel van Duitschland vernietigd.

Een mechanist in Frankryk, een vriend der liberale party, bood een kind eenen Paryschen Priester aan, om met den naam van Benjamin Constant gedoopt te worden. De Priester weigerde zulks, aanvoerende, dat Benjamin de naam van eenen Jood was, en dat Constant niet in de almanak was te vinden. Deze twyfeling werd door den Priester aan zynen Bisschop gemeld, is van dezen voor den Aardbisschop gebragt, en van den Aardbisschop aan den Groot Aalmoesenier. Zyne Eminentie (zegt een Fransch papier) zal zonder twyfel het vraagstuk aan den Paus overlaten, die welligt een Concilie er over zal byeen roepen!

Nota.—Dat men in Frankryk zoo gek is, is niet te verwonderen, maar dat men in Holland in eene voorname stad, by de Civile staat in 1814 weigerde een geboorte attest te geven, voor een kind, dat men *Welmoet* wilde gedoopt hebben, is noch zonderlinger. De grond van weigering was, om dat Welmoet geen bybelsche of hirtorische naam was, toen 'techter overtuigend bleek, dat die naam oud West Friesch was, en zoo veel als *Wilhelmina* beteekent, werd het geboorte attest ingevuld, doch Wilhelmina tusschen twee haakjes er by.

His Majesty's brig Mercury, capt. Pool, arrived yesterday evening from Aruba, last the Spanish Main.

A white man, named Piere Jan van den Bergh, who was found guilty of having inflicted a severe wound on the breast of a female of colour on the 28th of December last, was publicly flogged and branded, in front of the Government House, on Thursday morning, and condemned to hard labour for the remainder of his life at the public works in the Island of Bonaire.

The government of St. Thomas and St. John's has again devolved upon His Honor von Scholton, Gentleman of the Bed Chamber to His Danish Majesty, in consequence of the indisposition of Chamberlain von Holten.

Private letters from St. Thomas announce the arrival from England of a British brig of war, bringing accounts of a society having been formed in Great Britain, with a capital of three millions sterling, which had been placed at the disposal of the Independents of Venezuela. On this intelligence being made public, bills drawn by Bolivar were immediately paid in St. Thomas, and a number of others bought up for his acceptance. The public mind appears to have been much excited in that island, and great surprise existed why the Patriots had not struck the anticipated blow against the Royalists.

The following is a list of the vessels composing the expedition which is about to sail from Margarita against the Spanish coast:---

Brig General Urdaneta, 14 guns.
„ Congress, 14 „
„ Orinoco, 12 „
„ Brion, 14 „
Hermaphrodite brig Josephine.
Bogota.
La Popa.
Schrs. Spartan—Brion—Granadian—Favorite—Cundinamarca—Bellona.
A felucca of 4 guns, and some transports.

To the Editor of the Curaçao Gazette.

SIR,—In the Gazette of last Saturday you have acquainted us, that general Morillo made a retrograde movement from Pao to Valencia, in consequence of not having met any of the Patriots to oppose his further advance. It is likewise asserted that a vast number of strangers, headed by a colonel passed over to the Royalists; and that general Bolivar retreated to the kingdom of New Grenada. It is very strange, however, that you withhold from us the name of the colonel, the number of the deserted troops, the field of battle, and the motive that produced the event, whereby we are prevented from drawing an accurate idea of the probability thereof. But, Sir, if the Insurgents were not to be seen, nor the least account given respecting so curious a piece of intelligence, we must unavoidably rank the same with those, wherein general Zaraza has been represented as gone over to the enemy—general M'Gregor has been slain—Santa Fé has been re-occupied and restored to the Royalists, first by the son of a scrivener, afterwards by the bishop of Popayan; and, probably in the sequel, by the apostle St. James, in virtue of another miracle, similar to that of the battle of Otumba. The fact is, Mr. Editor, that general Morillo is beating his retreat towards Valencia, in consequence of the approach of the republican troops, commanded by general Bolivar, or general Paez, or any other, equally immaterial to us.

IMPARCIALITAS.

Extract of a letter from St. Thomas, dated 1st March, 1820.

"You are already acquainted with the intelligence arrived here from Porto Rico, of the dreadful revolution which on the 6th January, broke out in Spain, joined by the militia, which by order of the king were forced to appear under arms; and of the revolutionists, to the number of 30,000 men, having cried aloud for the Constitution, and proceeded against Madrid.

"Subsequent arrivals from Barcelona, in Spain, Gibraltar, and of an American ship which left Cadiz after the explosion, fully confirm the above accounts. Thus the revolution has done away with the expedition, which has been the immediate cause of it, as not a single man was found inclined to embark.

"On the 24th February a polacca, in 35 days from Alicant, lately from Madeira, arrived at Porto Rico, and was no sooner come to anchor, than the commander of the place went on board, and on pain of death interdicted any the slightest communication respecting political affairs; a tacit ratification of the awful condition of Spain."

ST. KITTS.

Feb. 1.---An Instance Court of Vice-Admiralty was held on Saturday last, before the honorable John Garnett, Esqr., Judge Surrogate, for the purpose of hearing the merits of a petition presented on behalf of the officers and crew of the Banda Oriental Republican privateer La Irresistible, (commanded by John D. Daniels), who have set up a claim,---as the captors of the Spanish brig Manuel, sent into this port in February last year, by the ship Monarch, Heath,---for two-thirds of the proceeds of the said brig and cargo, the remainding third having been awarded to the Monarch for salvage: The circumstances under which the Manuel was sent in, will be recollected by our readers; she was captured off Lisbon, by La Irresistible, and a prize-master put on board, with directions to proceed to Margarita; but he was murdered, and the Monarch having fallen in with her in distress, no person then being on board capable of navigating the vessel, took charge of her, and sent her into this port. The Solicitor-General was heard on the part of the claimants; and the Attorney-General, and Messrs. Long & Skilling, on the other side---His Honor the Judge then decreed, that security should be given by the agent who sold the vessel and cargo, for the two-thirds claimed, until the question of the legality of capture shall be decided in England.

The Banda flag is that of the vessels bearing commissions from Artigas.

TOM PAINE'S BONES.

To the Editor of the (London) Courier.

SIR—I send you underneath an extract of a letter which I lately received from a gentleman of the first respectability in New-York, dated November 20: as the contents disclose and detect a vile impostor, I beg you will give them a place in the Courier.

Your constant reader, T. JOHNSON

After giving an account of the distressed state of commerce in New-York, he adds—"But we are thankful that this country is rid of that pest of society, Cobbett, who has sailed for England; for, although he was despised and treated with the utmost contempt in this country, and his publications in his paper had no influence, and were unread and not attended to, yet he contrived, unknown, to fill the democratic papers with every vile slander of the British government and nation, and had the effect of keeping alive the animosity and hatred that had subsisted between the two nations, which he saw was subsiding, and did an injury to both which he ought to answer for; however, he is gone away, and in distressed circumstances. What he will do in England I do not know; but, from what I hear, he will endeavour, by the grossest imposition that ever was practised, to make himself welcome to the irreligious and blasphemous part of your nation, by taking with him the bones of the infamous Tom Paine, whose body you have heard was refused by the churches of all denominations in this city to be permitted to be buried in any of their churchyards, and was at last deposited in the field appointed for the burial of persons publicly executed, by the common executioner, and another black man.

"When I heard of the intended design of taking to England the bones of Tom Paine, I was led to inquire into the fact, for the purpose of detecting the fraud and imposition, if any existed; and I now have the satisfaction of giving you the result of those inquiries, as follows, in the very words and language of the poor illiterate negro who procured the bones he took with him. I only hope that they may shew the impostor in his proper colours, and have their due weight with all honest men in England—I discovered the person who executed and buried the malefactor to be one Quacho, a free negro man, so I sent for him, and when he came to me, I asked him if he had dug up the bones of Tom Paine, and given them to any person? he said "No massa; me tell you all about it. Some time ago a man come to me and say, Quacho, some a body comt to see a you; you go wid a me. So I went along a him: He carry me to a man call'd Cobbi. So Cobbi say to me, Quacho, me tell you bury Tome Paine? me say, me no member Thema Paine. He say, a man who die some time ago, who no be let bury in a church-yard, and you bury him. Me say, yes massa, me member bury a man name Tom, who always drinka drinka, always drinka, who no let him be bury in church-yar, because he no belief in God. So Cobbi say, where you bury him, Quacho? me say in a fiel where me bury men who hang. He say, Quacho, me want he bones; I give you five dollar if you give a me he bones. Me say, No massa, he bones all rotten; he bones all rotten when me bury him, and he tinka tinka so; oh! God, how he tink! He as a me, if I know place where he be bury? me say, yes, massa, me no beny well de hole me put a he in, cause me put Cuffee, who hang same day, for kill a he massa, and burn his house; and den me tell a he dat me take, and how me bury he; and me say, me and Sambo go in night in same cart. Cuffee go be hang, take up Cuffee, put a in cart, and den me go and take Tom, and carry both a together, and me and Sambo dig a deep a deepa hole, and so me put Toma down first, den put de gound over Tom, to keep he from Cuffee, so he no smell him; and den put Cuffee on him. Mr. Cobbi den say, Quacho, if you canna get Toma bones, you can get Cuffee bone. Me say, yes, massa; but what you do a wid poor Cuffee bone? He say, me give a greater bury, do he great honour. Me say, beny well; what a you give me for Cuffee bones? he say, five dollar; and I get a Cuffee bones and give he. Me met Sambo, and me say, Sambo, what you tink? and Sambo say me do not know; and me say, Sambo, me got a five dollar for poor Cuffee bones: and me tell Sambo all about it; and Sambo laff't and say, What poor fool white mans be!"

Natural history.—A party of a ship's crew being sent ashore on a part of the coast of India, for the purpose of cutting wood for the ship, one of the men, having strayed from the rest, was greatly frightened by the appearance of a large lioness, who made towards him; but, on her coming to him, she lay down at his feet and looked very earnestly first at him, and then at a tree at a little distance off. After repeating her looks several times, she arose and proceeded on towards the tree, looking back several times seemingly wishing the man to follow her, which he did; and, upon coming to the tree, he looked up, and perceived a huge baboon, with two young cubs in his arms, which he supposed were the lioness', as she crouched down like a cat, and seemed to eye them very steadfastly; upon which the man, being afraid to ascend the tree, bethought himself to cut the tree down; and, having his axe with him, he set to work, when the lioness seemed more attentive to what he was doing; and upon the tree falling, she sprung forward on the baboon, and after tearing him in pieces, she turned round and licked the cubs over and over again; after which, she returned to the man, who was greatly frightened at seeing her in such a rage with the baboon; but she came and fawned round him, rubbed her head against him in great fondness; and which seemed to shew her gratitude for the service which he had done her: she then went to the cubs, and, taking one of them up in her mouth, went away with it; and, returning soon afterwards for the other, she went away with that also; when the man made the best of his way off to the shore, where he was taken on board and did not get rid of his fright for some time after.

Jew Tax.—The following ludicrous circumstance, which took place at Mentz in 1802 led to the abolition of the Jew Tax in Germany: Some Jews went to the opposite side of the Rhine from Mentz, and were compelled to pay the Jew Tax. On their making a representation to the Prefect, Jean Bon St. Andre, he retaliated by arresting all the Christians who arrived from the other bank of the Rhine, saying, "Your Government arrests French citizens, and makes them pay a tax because they do not believe in Jesus Christ; I now arrest you, and make you pay a tax, because you do not adhere to the law of Moses." The French Government protects all her subjects, whether Christians, Jews or Mahometans. In consequence of this affair, the Jew Tax was abolished in every part of Germany.

A mechanic in France, a friend to the liberal party, presented a child to a Parish Priest to be baptized by the name of Benjamin Constant. The Priest refused, alleging that Benjamin was the name of a Jew, and that Constant was not to be found in the Calendar!—The doubt has been stated by the Priest to the Bishop, has been referred from him to the Archbishop, and by the Archbishop to the Grand Almoner. His Eminence (say a French paper) will no doubt submit the question to the Pope, who will perhaps assemble a Council!

Re-transportation.—The Shipley arrived at Portsmouth, from Botany Bay, has brought home two women, who, according to the report sent home with them by the governor, are of *too infamous* character to continue longer residents in the colony.

Scruple of conscience.—An old German knight, in the first half of the 17th century, when enormous goblets were among the chief ornaments of the rooms and tables of the nobles, sat once at table next to his young wife in a numerous company, where the bottle went continually round, and a large goblet was to be emptied each time, on pain of being contemned as a false brother by the guests, who were used to be very strict on this point. The wife, who had received a more polished education, whispered to her husband, when it again came to his turn to empty an enormous glass, to pour the wine secretly under the table.—"The others will see it," said he. His wife, therefore, just as he was raising the glass to his mouth, snuffed out the candle, and repeated her request. Instead of complying, he said, with a kind of solemnity, "God sees it," and emptied his goblet

Extracts from Col. Hippesley's narrative,
(LATELY PUBLISHED)

GENERAL PIAR.

Whilst residing at Angustura, I heard the particulars of its capture, and learned that it was taken by the independent general, Piar; to whose exertions general Bolivar was indebted for the present possession of the whole province of Guyana. Piar, who was a black*, a native of St. Domingo, and had come over from thence to join the patriot cause, had conquered the country and its capital, whilst Bolivar was a wanderer, and without an army to command. The position of Old Guyana (the key to the Orinoco), of which Bermudez had obtained possession, and the surrender of New Guyana, or Angustura, to Piar, completed the chain of good fortune on this part of the peninsula. Yet, when Bolivar arrived, it was suggested to him that Piar was influenced only for the success of the black natives, and their immediate descendants in colour, and that he wished to hold the territory for that cast alone. Bolivar gave him the form of a court martial, by which he was tried, and condemned to be shot, and the sentence was carried into execution two months previous to our arrival. The chair on which the unfortunate general sat, when shot, is left as a memento for public inspection.—The bones, too, of many of the unfortunate royalists who fell in the contest, and from starvation, remain still unburied; not only at one end of the cathedral, but in the wells at the upper part of the city near the fort, which are rendered nauseous and unwholesome by the putrid human carcases thrown into them at the time the city was besieged.

THE LADIES OF ANGUSTURA

Are in general tolerably handsome; their figures airy, light, and rather elegant; their dresses are rich, and they have abundance of fine lace, of which they wear a profusion.—They are, with very few exceptions, prodigal of their favours, and so fond of smoking segars, that the usual complement of the morning, when they are visited, is to hand one. If an additional compliment is intended, the lady will light that which she means to offer, by putting the end in her own mouth, and inflaming it from the one she had herself been smoking. Another way still more affectionate presents itself. When the lady has given you a segar, she places her own in her mouth, and having by two or three good whiffs thoroughly lighted her own, the gentleman approaches, and placing the end of his segar on the blazing end of her's, they both whiff until each has a segar in full flame, when the parties separate with a smile and a bow, or sit and continue their chat.

MODE OF CATCHING BULLOCKS.

A description of the mode of catching the breves may not be uninteresting to the reader. The numerous herds of black cattle which run wild in the interior are so completely in a state of nature, and so savage indisposition, that it is dangerous to approach them unarmed and on foot. The South American employed to catch them is attended by a companion, each mounted on horseback, with a coil of rope held in the right hand, having a running noose at one end, and the other either made fast to a ring under the cantle of the saddle, or fastened close to the dock of the horse's tail. Thus prepared, the pursuer rides up to the herd of cattle, and having singled out the animal he intends to take, he, in a most ready and dexterous manner, throws the noose of the rope over its head, and then turns his horse in the direction he wishes to go. The superior strength of the horse forces the bullock after him; yet, if the man finds him vicious, and too untractable to follow, so lightly trammelled, he rides up to the nearest tree, and taking a circle round the trunk once or twice, draws the unwilling and savage beast close up to it. His assistant then comes up; and whilst the other, by a turn or two more, compels the head of the bullock to the foot of the tree, the second thrusts a piece of hard wood through the cartilage of the nose to the ends of which he affixes a smaller piece of rope, and making a knot where it forms a triangle, by holding the ends together, ties the remaining part to the coil above the head; then, undoing the coil from the trunk of the tree, proceeds with his horse the road he wishes to go. The beast is easily dragged along, smarting with pain, and nearly in a state of madness; and should it, which is very often the case, run at the horse, the rider makes a sudden turn, and with the jerk throws it on its side. It afterwards follows, roaring with pain, and furiously attacking either man or dog, passing by within the limits of the coil.

Curious anecdote.—The following is an account of a most ingenious stratagem played off at Paris before the revolution:—The last time that the late queen of France visited the theatre in Paris, the wife of a financier, whose whole merit consisted in a heavy purse, and an ostentatious display of eastern magnificence, sat alone in a box opposite to that of her majesty. She affected to make a parade of a costly pair of bracelets, which, as the queen now and then cast her eyes upon her, she fondly supposed attracted the admiration of her sovereign.—She was hugging herself in thoughts that exceedingly flattered her vanity, when a person, dressed in the queen's livery, entered the box. "Madam," said he, "you may have perceived how attentively the queen has surveyed those magnificent bracelets, which, though so precious and costly, still receive a greater lustre from the dazzling beauty of the arm which bears them; I am commissioned by her majesty to request you will entrust me with one of them, that her majesty may have a nearer view of the unparralleled jewels." Melted by the flattering compliment, she did not hesitate, and delivered one of her bracelets. Alas! she soon repented her blind confidence, and heard nothing more of her bracelet till the next morning, when an exempt of the police begged to be admitted, and chid her politely for trusting so valuable a trinket in the hands of a stranger; "But, Madam," added he, "the rogue is taken up, and here is a letter from the *Lieutenant de Police*, which will explain the whole." The letter was, indeed signed "De Crone," and contained a request that the lady would repair at twelve o'clock to the office, and in the mean time to deliver to the exempt *the other bracelet*, that it might be compared with the first, then in his hand, that he might have sufficient proof to commit the sharper. So much attention from the chief magistrate filled her with gratitude, which she expressed in the liveliest terms, bestowing the greatest praise on the vigilance of the police, which in no country was so vigilant as in Paris. In fine, after ordering up a dish of chocolate for the exempt, she put the other bracelet in his hand. They parted, but it was for ever—this pretended exempt proving neither more nor less than the *worthy associate of the queen's bold messenger!*

* Piar was a coloured man, nearly white; a native of this Island.—*Ed.*

Sore throats—To people afflicted with that dangerous and distressing complaint, a sore throat, the following receipt for its cure is said to be very useful. Take a glass of olive oil, half a glass of spirits of turpentine, mix them together, and rub the throat externally, wearing flannel round it at the same time. It proves most effectual when applied early.—Sweet oil will answer equal as well.

February 24.

NOTICE.

WHEREAS the Copartnership under the Firm of DE MEZA & DELVALLE will, agreeable to contract, cease at the end of the month of April next. Any person or persons indebted to the said firm, are hereby requested to come forward, without delay, to settle and pay their accounts; and, as from the day on which the said copartnership will remain dissolved, a further indulgence of three months for that purpose, will be granted, but immediately prosecution in law will commence, without destinction of persons, against those who, after the expiration of the term, have remained difficient in complying; while all those who have any demands or pretentions against the said Firm, are requested and invited to deliver the same as soon as possible.

A. DE MEZA.
H. A. DE LIMA, qq.
THEOD. JUTTING, qq.

NB.—The above mentionned indulgence of three months, is only meant to apply to strangers, but by no means to the inhabitants, from whom immediate payment and satisfaction of what they are due and owing, is earnestly expected.

DE Gouverneur Generaal ad-interim en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat goedgevonden en besloten is:

1. Alle Ingezetenen dezes Eilands, dewelke zich mogten bezwaard vinden wegens de belasting van het Hoofd en Famillie-geld, bÿ deze op te roepen, om hunne bezwaren aan eene commissie uit dezen Raad te komen voordragen, op verbeurte van het regt van doliantie en verpligting van te moeten betalen het volle bedrag der rekening, welke aan hen zullen zÿn besteld.

2. Dat de dagen tot het aanhooren der bedoelde bezwaren door Commissarissen daartoe benoemd, dewelke vergaderen zullen in de Raad-Kamer op het Gouvernement Huis, binnen het Fort Amsterdam zullen worden bepaald, en de dag tot de vergadering bestemd, worden geschreven op de rekening, die aan elk der belastingschuldigen wordt afgegeven.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 15den Februarÿ 1820, het zevende jaar Zÿner Majesteits regering.

De Gouverneur Generaal en Raden voornoemd,

(w. g.) VAN STARKENBORGH.
Ter ordonnantie van dezelve,
W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad den 26sten daaropvolgende.
W. PRINCE, Sec.

DE Gouverneur Generaal ad-interim en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal de Kerkeraden der beide Protestantsche Gemeenten op dit Eiland, zich aan ons hebben geadresseerd, te kennen gevende dat hun Weleerwaarden hebben besloten, om voortaan, den Vrÿdag voor Paaschen, als eenen bÿzonderen plegtigen Feestdag te vieren, gelÿk thans in het Moederland, met goedkeuring van Zÿne Majesteit den Koning plaats heeft; en voorts verzocht hebben, dat alles wat betrekkelÿk de Zon en Feestdagen plaats heeft, ook op den voormelden dag moge worden toegepast.

Zoo is het, dat hierbÿ gelast wordt, dat de bestaande bepalingen ten aanzien van het vieren der Zon en Feestdagen, in allen deele zullen toepasselÿk zÿn en in acht worden genomen op den Vrÿdag voor Paaschen, welke dag door ons, voortaan als eenen plegtigen Feestdag bÿ de beide Protestantsche gemeenten dezer Eilanden wordt gehouden.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 15den Februarÿ 1820, het zevende jaar Zÿner Majesteits regering.

De Gouverneur Generaal en Raden voornoemd,

(w. g.) VAN STARCKENBORGH.
Ter ordonnantie van dezelve,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in Willemstad den 24sten daaropvolgende.
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

WAARSCHUWING.

DE Raad Fiscaal ad-interim dezes en onderhoorige Eilanden, als tot het emaneeren dezes by Zyne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal ad-interim dezer Colonie, speciaal geautoriseerd: *doet te weten:*

Hoe dat niettegenstaande by Publicatie van den 8sten December 1812, door het toenmalig Gouvernement onder anderen wel expresselyk verboden is eenig ander dan gewoon huiswerk op de Christelyke Zon en Feestdagen van Slaven aftevorderen, of te laten verrigten, het echter aan eenige Ingezetenen van den Joodschen Godsdienst kan gelusten, om met vilipendie dezer heilzame en billyke verordening hunne Slaven deze rustdagen niet te vergunnen, maar hun tot werken te noodzaken, ja zelfs openbaar te corrigeeren en te straffen; En hierin willende voorzien:

Zoo is het dat de Raad Fiscaal ad interim krachtens voornoemde autorisatie, order inhaesie en voor zoo veel des nodig als dienstig met renovatie van den *gantschen inhoud* dier Publicatie aan elk en eenen ieder Planter of Meester van Slaven *interdiceert*, om aan dezelve op gemelde Zon en Feestdagen eenig ander dan gewoon huiswerk of kleine diensten te doen of laten verrigten of eenige openbare straffen aantedoen, op de pœne van Vyftig Pezos van Achtten voor iedere Slaaf of Slaven, die by hun te werk gesteld is, of bevonden zal worden te zyn, alles krachtens gezegde Publicatie die mede in alle zyne deelen wordt gecorroboreerd en hierin gehouden voor geïnsereert.

Zynde het Office Fiscaal by Zyne Excellentie inzonderlyk gelast, om op de rigtige nakoming dezes een streng en wakend oog te houden en door de District Meesters respectivelyk te doen houden, welke aanschryving bekomen hebben, om dieswegens de rapporten aan 't gemeld officie by eenige by hun ontdekt wordende contraventie intezenden: zullende tegens de overtreders dezes worden geprocedeert zonder eenige oogluiking, dissimulatie of verdrag.

En zal deze ter behoorlyker plaatse worden gepubliceert, geaffigeert, en voorts in de Curaçaosche Courant tot meerdere publiciteit worden geinsereert.

Curaçao den 26sten February 1820.

De Raad Fiscaal ad-interim voornoemd,
J. J. ELSEVIER.

Den 3den Maart.

DE ondergeteekende blyft zich aan het geëer de publiek aanbevelen, in zyne hoedanigheid als Huis Onderwyzer en beëedigd Translateur, alsmede tot het leeren van het Italiaansche Boekhouden, en houden van Boeken voor Winkeliers, &c.

G. G. VAN PADDENBURGH.

Den 18den February 1820.

DE ondergeteekende verzoekt aan het publiek geen krediet te verlenen aan de equipagie van de Amerikaansche schoener Superior, dewyl zulks door hem niet zal worden voldaan.

SAMUEL LORING, Kapitein.

Para vender en la Imprenta,
LETRAS DE CAMBIO. y CONOCIMIENTOS, en la lengua Española.